

Ý nghĩa nội tại của việc thanh tẩy những phu tù trở về

Đọc Kinh văn: Exr. 9:1–10:44; Nê. 13:23-30a; Mat. 5:8; Khải. 21:18b, 21b; 22:4

I. Sự khôi phục của Chúa là duy nhất, và phải tuyệt đối thuần khiết, đơn thuần và thánh biệt, không có bất cứ sự pha trộn nào; vì thế, chúng ta cần là những E-xo-ra và những Nê-hê-mi thực hiện công tác thanh tẩy; mọi bước trong sự khôi phục của Chúa đều cần có sự thanh tẩy:

- A. E-xo-ra thanh tẩy sự khôi phục bằng cách làm cho “dòng giống thánh” được phân rẽ khỏi bất cứ điều gì ngoại giáo—Exr. 9:1–10:44:
 - 1. Trước khi E-xo-ra đến, sự pha trộn xuất hiện là do một số người Israel kết hôn với những người vợ ngoại giáo và có con cái sinh ra từ sự pha trộn này; đây là hình bóng mà chúng ta nên áp dụng cách thuộc linh, không theo nghĩa đen.
 - 2. Trong sự khôi phục của Chúa, cần có sự thanh tẩy để phân rẽ “dòng giống thánh” khỏi bất cứ điều gì ngoại giáo—9:1-2:
 - a. Sự khôi phục của Chúa là dòng giống thánh; chúng ta phải thuần khiết để dòng giống thánh này không bao giờ được hòa quyện với bất cứ điều gì ngoại giáo.
 - b. Khi sự khôi phục được thánh biệt, chúng ta sẽ thấy sự ban phước của Chúa—Êxc. 34:26.
- B. Sau khi xây dựng nhà, chúng ta cần sự thanh tẩy (được thấy dưới sự lãnh đạo của E-xo-ra), và sau khi xây dựng thành, chúng ta cần được thanh tẩy một lần nữa (được thấy qua sự tuyệt đối của Nê-hê-mi)—Exr. 9:1-2; 10:1-44; Nê. 13:1-30a.
- C. Trong các Hội thánh địa phương, chúng ta phải được thanh tẩy triệt để khỏi mọi sự pha trộn; bất cứ điều gì tầm thường và bất cứ điều gì nghịch lại bản chất thuộc trời của sự khôi phục của Chúa đều phải được tẩy sạch—2 Ti. 2:19-22.

II. Ba-by-lôn là sự pha trộn những điều của Đức Chúa Trời với những điều của hình tượng, và nguyên tắc Ba-by-lôn là nguyên tắc pha trộn những điều của con người với Lời của Đức Chúa Trời, và những điều của xác thịt với những điều của Linh—2 Sứ. 36:6-7; Exr. 1:11; Khải. 17:3-5:

- A. Bất cứ điều gì là một phần của Ba-by-lôn đều ghê tởm trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, và bất cứ điều gì thuộc Ba-by-lôn đều cho Sa-tan có chỗ để đánh bại dân của Đức Chúa Trời—G-suê 7:1-21.
- B. Đức Chúa Trời ghét nguyên tắc Ba-by-lôn hơn bất cứ điều gì khác; chỉ khi phán xét mọi điều thuộc Ba-by-lôn bên trong mình, chúng ta mới có thể xưng nhận rằng chúng ta cũng ghét nguyên tắc Ba-by-lôn.

III. Trong Công vụ các Sứ đồ chương 21 và trong sách Gia-cơ, có sự pha trộn; Gia-cơ pha trộn Cựu Ước với Tân Ước, thời kì ban phát mới với thời kì ban phát cũ, dân mới của Đức Chúa Trời với dân cũ, và người mới với người cũ—Gia. 1:1, 17-18; 2:1-4, 8-12; 3:2; 4:11-12; 5:10-11:

- A. Công vụ các Sứ đồ chương 21 phơi bày sự pha trộn kinh khủng trong Hội thánh tại Giê-ru-sa-lem; tín đồ Do Thái vẫn giữ luật pháp Môi-se, cứ ở lại thời kì ban phát Cựu Ước, và ở dưới ảnh hưởng của Do Thái giáo cách nặng nề, pha trộn gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời với gia tể Cựu Ước lỗi thời—cc. 18-21.
- B. Họ không nhận ra rằng thời kì ban phát kinh luật đã hoàn toàn kết thúc, thời kì ban phát ân điển cần được tôn trọng hoàn toàn, và việc không quan tâm đến sự khác biệt giữa hai thời kì ban phát này là chống nghịch sự quản trị mang tính thời kì của Đức Chúa Trời và là thiệt hại lớn cho kế hoạch gia tể của Đức Chúa Trời nhằm xây dựng Hội thánh là sự biểu lộ của Christ—Gi. 1:16-17; Khải. 2:9.

- C. Kinh luật đặt đòi hỏi nơi con người theo những Đức Chúa Trời là, còn ân điển cung ứng cho con người những gì Đức Chúa Trời là để đáp ứng những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi; ân điển là Đức Chúa Trời được con người vui hưởng—Gi. 1:16-17; Ga. 6:18; 2 Cô. 13:14; 12:9; 1 Phi. 4:10; Êph. 3:2; 4:29; 6:24.

IV. Vấn đề lớn giữa vòng con dân Đức Chúa Trời là sự pha trộn bản ngã với linh—Hê. 4:12:

- A. Sự pha trộn này làm nhiều người không đủ phẩm chất phụng sự Đức Chúa Trời, vì trong linh họ có quá nhiều sự pha trộn làm cho Đức Chúa Trời không hài lòng—2 Ti. 1:3.
- B. Linh trong phần sâu thẳm nhất của chúng ta thật thuần khiết và không nhờ bản; tuy nhiên, khi linh đi ra qua hồn và thân thể thì có thể bị nhiễm sự bản thủ và hư hoại—2 Cô. 7:1.
- C. Xử lý linh nhấn mạnh đến việc xử lý những động cơ, ý định không thuần khiết, và những điều pha trộn khác bên trong chúng ta—1 Tê. 5:23; 2 Ti. 1:7.

V. Chúng ta cần thuần khiết trong lòng, trong lương tâm và trong linh:

- A. Người thuần khiết trong lòng sẽ thấy Đức Chúa Trời—Mat. 5:8; Gióp 42:5; Khải. 22:4:
1. Thuần khiết trong lòng là đơn thuần trong mục đích, có mục tiêu đơn thuần là hoàn thành ý muốn của Đức Chúa Trời vì vinh hiển Ngài—1 Cô. 10:31.
 2. Lòng thuần khiết là lòng nhận Chúa làm mục tiêu duy nhất—1 Ti. 1:5; 2 Ti. 2:22; Thi. 73:1.
 3. Theo ý nghĩa Tân Ước, thấy Đức Chúa Trời tương đương với đạt được Đức Chúa Trời, và đạt được Đức Chúa Trời là nhận lãnh Đức Chúa Trời trong yếu tố, sự sống và bản chất của Ngài để chúng ta có thể được cấu tạo Đức Chúa Trời; việc thấy Đức Chúa Trời sẽ biến đổi chúng ta, vì khi thấy Đức Chúa Trời, chúng ta nhận lãnh yếu tố của Ngài vào trong mình và yếu tố cũ của chúng ta được đào thải—2 Cô. 3:18.
 4. Thấy Đức Chúa Trời là được biến đổi nên hình ảnh vinh hiển của Christ, Đấng Thần-nhân, để chúng ta có thể biểu lộ Đức Chúa Trời trong sự sống của Ngài và đại diện Đức Chúa Trời trong uy quyền của Ngài—1 Gi. 3:1-3; Sáng. 1:26.
 5. Chúng ta nên thuần khiết trong lòng và đơn thuần vì sự khôi phục của Chúa; chỉ khi đó chúng ta mới hữu ích cho sự khôi phục—1 Ti. 1:5; 2 Ti. 2:22; 1 Phi. 1:22.
- B. Chúng ta không những chỉ cần có lương tâm tốt mà cũng cần có lương tâm thuần khiết—Công. 23:1; 24:16; 1 Ti. 3:9; 2 Ti. 1:3:
1. Lương tâm tốt là lương tâm không mắc lỗi đối với Đức Chúa Trời và con người—Công. 23:1; 24:16.
 2. Lương tâm thuần khiết là lương tâm được thanh tẩy khỏi bất cứ sự pha trộn nào; một lương tâm như vậy làm chứng rằng, như Phao-lô, chúng ta chỉ đang tìm kiếm Đức Chúa Trời và ý muốn của Ngài—2 Ti. 1:3.
- C. Phẩm chất đầu tiên trong công tác là sự thuần khiết của linh—2 Cô. 6:4a, 6:
1. Rất khó để tìm được một người có linh thuần khiết (7:1); thuần khiết là điều kiện tiên quyết trong chức phận lãnh đạo và là điều kiện căn bản để chúng ta phụng sự (1 Ti. 3:9; 1:5); vấn đề pha trộn là vấn đề lớn nhất giữa vòng những người phụng sự Chúa; sự bất khiết thường là nguồn của sự hiểu lầm và nghi ngờ (2 Ti. 1:3; 1 Ti. 3:9; Tít 1:15).
 2. Chúng ta cần xử lý hoàn toàn mọi sự pha trộn trong linh để khi linh chúng ta được giải phóng sẽ không gây nguy hại hoặc nan đề cho người khác.
 3. Nếu chúng ta muốn được Đức Chúa Trời sử dụng, linh chúng ta phải được giải phóng, và linh chúng ta phải thuần khiết—2 Cô. 6:4a, 6.

VI. Thành Giê-ru-sa-lem Mới bằng vàng ròng, như thủy tinh trong vắt, và đường của thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong suốt—Khải. 21:18b, 21b:

- A. Vàng tượng trưng cho bản chất của Đức Chúa Trời; thành bằng vàng ròng hàm ý rằng thành ra có bản chất thần thượng và nhận bản chất thần thượng làm yếu tố—c. 18b.

- B. Vàng ròng của đường và thành giống như thủy tinh trong vắt, cho thấy toàn bộ thành trong suốt, không chút mờ đục—c. 21b:
1. Nếu nhận bản chất của Đức Chúa Trời là đường lối duy nhất của mình, chúng ta sẽ thuần khiết, không có bất cứ sự pha trộn nào và trong suốt, không có bất cứ sự mờ đục nào.
 2. Nếu chúng ta được truyền dẫn và dầm thấm Linh ban-sự-sống, bản thể bề trong của chúng ta sẽ trở nên trong suốt và trong vắt như pha lê—2 Cô. 3:8-9, 18.
- C. Nếu chúng ta muốn có nếp sống Hội thánh thật, chính Hội thánh phải là vàng ròng, tức là hoàn toàn ra từ bản chất thần thượng; ở đây chúng ta cần công tác thập tự giá tẩy sạch và thanh tẩy chúng ta—Khải. 1:11, 20.
- D. Sự khác nhau biệt giữa thế giới Cơ Đốc bội đạo và Hội thánh đích thực là một điều là sự pha trộn, còn điều kia là thuần khiết; các Hội thánh địa phương, giống như Giê-ru-sa-lem Mới, nên trong vắt như pha lê, không có bất cứ sự pha trộn nào—22:1.